

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

miske samarbejde mellem de seks. Virkningen af et frihandelsområde, der ikke medtager landbrugsvarerne, ville altså være, at Danmarks afsætning af landbrugsvarer til de seks — som er vor næststørste kunde — ville blive udsat for en forskelsbehandling, der ville være ensbetydende med en forringelse. Efter vor mening bør frihandelsområdet, der også vil omfatte de seks, ved at inddrage landbrugsvarerne i den fælles landbrugsordning forebygge og forhindre en sådan forskelsbehandling til skade for vor eksport på de seks' marked.

Regeringen har derfor gjort det klart under forhandlingerne i Paris, at Danmarks deltagelse i et frihandelsområde vil være afhængig af, at der opnås en tilfredsstillende landbrugsordning.

Ministerrådet i komiteen i Paris i oktober måned 1957 betød i en vis forstand et vendepunkt. Den engelske regering foreslog ved den lejlighed, at der skulle påbegyndes forhandling om tilvejebringelse af en landbrugsordning, der skulle føres ud i livet parallelt med frihandelsordningen for industrivarerne. Målet skulle være at opnå en friere og mere fair samhandel med landbrugsprodukter. Fra engelsk side uddybede man ikke nærmere forslaget, men gjorde det klart, at man ønskede at bibeholde de eksisterende toldpræferencer over for imperielandene, Commonwealth. Det væsentlige var imidlertid, at Storbritannien opgav sin hidtidige modstand mod at deltage i en landbrugsordning.

I januar måned i år har Storbritannien uddybet sine tanker i form af et konkret forslag om en landbrugsordning. Forslaget er fortroligt og har karakteren af et forhandlingsgrundlag; jeg er derfor forhindret i at referere det i detaljer. Jeg tror imidlertid, at hovedpunkterne i det engelske forslag om en landbrugsordning i forbindelse med frihandelsområdet kort kan gengives som følger.

Der skal også inden for landbrugssektoren træffes aftale om en afvikling af de resterende direkte importreguleringer. Der foreslås gennemført nye videregående forbud mod eksportsubsidier for landbrugsvarer, særlig sådanne eksportsubsidier, der fører til dumpingsalg af overskudsproduktion, tilvejebragt gennem statssubsidier.

Endelig foreslås det, at deltagerlandenes landbrugspolitik underkastes en kritisk gennemgang i frihandelsrådets fælles organer én gang om året; forpligtende beslutninger kræver enstemmighed, men der skal i et vist omfang kunne rettes henstillinger til de enkelte medlemslande på grundlag af flertalsbeslutninger; endelig tænkes der oprettet en instans, hvor de enkelte medlemslande i frihandelsområdet har adgang til at indgive klager over andre landes landbrugspolitik, hvis man mener, den er til skade for det klagende lands interesser.

Det britiske forslag indebærer et ikke uvæsentligt fremskridt i forhold til den tidligere negative britiske indstilling. Det må imidlertid straks siges, at forslaget efter den danske regerings opfattelse ikke er tilstrækkelig vidtgående til at tilgodese danske interesser, og at det særlig ikke indeholder tilstrækkelig præcise og klare forpligtelser til en nedbringelse af landbrugsbeskyttelsen. Dette har man fra dansk side klart givet udtryk for både under forhandlingerne i Paris og direkte over for den britiske regering og andre i forhandlingerne deltagende regeringer.

Det må formentlig være på sin plads, at jeg på dette sted i fremstillingen opridser de hovedprincipper, som en landbrugsordning efter den danske regerings opfattelse bør bygges på, og det hovedindhold, den må have for at kunne tilgodese de danske interesser.

Vi mener, at en landbrugsordning må hvile på to principper: for det første må der tilvejebringes en retfærdig balance mellem fordele og byrder på landbrugsiden og på industrisiden. De store industrilande kan ikke forvente at få adgang til det danske marked og samtidig i fuldt omfang bibeholde deres hidtidige landbrugsbeskyttelse. For det andet er det af afgørende betydning, at landbrugsordningen i frihandelsområdet bliver på én gang så effektiv og så rummelig, at de seks' landbrugsordning kan indgå som et led i frihandelsrådets landbrugsordning. Regeringen er derfor for den opfattelse, at en landbrugsordning i frihandelsområdet i det væsentlige kan baseres på de handelspolitiske regler, der indeholdes i de seks landes bestemmelser om landbruget.

Man er fra dansk side gået ind for, at told og kvantitative restriktioner på land-